

Alle banda får her sin musikkomtale med terningkast, skrive av Marius Mahiesen, Uskedalen.no.

Perfekt vær, i perfekte omgivelser! Uskedalen ligger bak scenen som den ultimate backdrop, badet i sol. Her ligger alt til rette for en perfekt festivalopplevelse. Alle festivaler drømmer om sol og varme. Det å arrangere festival i Norge er mildt sagt en risikosport værmessig. Ironisk nok var kanskje det fine været en medvirkende faktor til at mange nok slet med å rive seg løs fra strandstolen og grillen. Et litt glissent Dønhaug gjorde til tross: Dette ble en svært trivelig kveld.

Hit for hit

Kombinasjonen humor og musikk er intet nytt fenomen. Humorduoen Jakob Schøyen Andersen og Fridtjof Stensæth Josefsen har hatt stor suksess på TV-skjermene med serien **Hit for hit** der de harselerer med musikkbransjen. Som en norsk utgave av Flight of the Concorde viser duoen seg som like treffsikre fra scenen som på skjermen. Og vi får treffe flere av de kjente karakterene. Odd Nasty og Patrick P er like bak på som de pleier. Lasse Lazer er like følsom som han pleier, og vi ler godt da han erklærer at han ikke føler seg i dåsemikkelmodus og vil gjøre sin store hit i akustisk, nedstrippet versjon.

Duoen briljerer med utmerket musikalitet og sarkasmen er akkurat så påklistret at publikum ikke kan unngå å se ironien i det som leveres fra scenen. Håper vi. Å være første artist ut er ingen lett oppgave, men **Hit for hit** leverer profesjonelt til tross for et litt glissent festivaljorde.

Terningkast: 4

Festivalområde fredag kveld med eit publikumstal rundt 1500.

Iris

Iris er nok en talentfull sanger og låtskriver, plukket opp av MADE-management. Referansene til andre Made-artister er tydelige i Iris' musikk. Men denne artisten står støtt på egne ben. Musikalsk er Iris ikke like mørk som Aurora og ikke så lystig som Sigrid.

Av og til er den gylne middelvei midt i blinken. Sånn virker det i alle fall for Iris. Med fire dyktige musikere i ryggen leverer Iris et godt og solid sett. Mesteparten av låtene er hentet fra hennes EP, *A Sensitive Being*, men vi får også noen helt ferske låter som viser at vi også i fremtiden har mye godt i vente. Live får låtene litt skarpere kanter, noe denne anmelderen synes låtene kler godt. *Romance is Dead* låter minst like fint på Dønhaug som på internett. Godt jobbet. Iris er ung og har enda litt å hente på å binde konserten sammen. Men talentfull, utvilsomt!

Terningkast: 4

Gåte

Gåte er tilbake! Og for en kraftpakke dette bandet er! Selv om rytmeseksjonen er byttet ut siden forrige runde, er dette umiskjennelig **Gåte**! Søskenparet Sveinung og Gunnhild Sundli er fortsatt essensen i lydbildet. Men man går ikke fra en Gåtekoncert uten å ha lagt merke til gitarist Magnus Børmark. Hans gitarspill er i særklasse og energien i hans tilstedeværelse på scenen overgår det aller, aller meste.

Gåte anno 2019 låter imponerende og både de nye og gamle låtene fungerer svært godt i solskinnet. *Sjå Attende* låter like mektig som alltid og bandet spiller ticht og fint. Etterhvert sitter også lyden på konserten skikkelig og da blir det hele veldig fint! Aller best er *Knut Liten* og *Sylvelin* som går rett over i *Bendik* og *Åroliljafra* debutplaten *Jygrid*. Nydelig! Norge trenger band som **Gåte**, måtte de holde det gående i mange år fremover!

Terningkast: 5

Kvelertak

Mye har skjedd med **Kvelertak** siden forrige besøk i Uskedalen. Allikevel er det ikke mye nyskapende med det **Kvelertak** holder på med. Når det er sagt, du vet hva du får, og det er ingen band i Norge som matcher Kvelertak på bredbeint, rett frem rock and roll.

Vokalist Ivar Nikolaisen er fremdeles den nye i bandet, men han glir rett inn i bandet som et friskt pust. Savnet etter Erlend Hjelvik er merkbart lite. (Selv om en liten ugle på hodet ikke hadde skadet.) Kvelertak er tungt, tøft og hardt. Bandet låter imidlertid aller best på melodiose 1985. Men også hitene *Bruane Brenn* og *Kvelertak* låter friskt og potent. Solid håndverk, men aller mest for fansen foran scenen.

Terningkast: 4

Miss Tati

Kanskje en litt merkelig booking som siste artist på fredag? Tatiana Palanca er en utrolig kul dame og er nærmest for artist in residence å regne etter deltagelse både i fjor (Fagernes Yaght Club) og som **Miss Tati** i

2016.

Miss Tatis misjon er å gjøre om Dønhaug til en svett, sydende, nattklubb. Hun lykkes bare nesten. For all del, dette er groovy så det holder og rytmeseksjonen Thormodsæter/Holm lukter det svidd av. Men kanskje mangler det hele litt dynamikk? Vi glir av gårde og har det veldig greit. Det tror jeg egentlig de aller fleste på Dønhaug er enig i, dette er veldig greit.

Aller kulest er det når **MissTati** tar frem en av låtene fra Angola-prosjektet hun laget til Nattjazz. Da svinger det skikkelig selv om det å klappe Kudoru-klave kan være en utfordring for selv den mest hardbarkede festivalgjenger.

Terningkast: 4

Tekst/foto: Marius Mathisen

Nett: Kristian Bringedal